

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”
Isaia 21.11

Anu. V. — Septembrie, 1936 — No. 9

Conținutul:

Ziua Domnului Partea II-a conti- nuare	131
Sărbători Partea I-a	146

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© WTB & T.S.

(Traducerea acestei reviste, apare în mai multe limbi).

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. = *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Un mesaj personal

Către scrierii credincioși ai lui Iehova.

I EHOVA a dat porunca: „Haideți, și să ne sculăm cu resbel asupra lui!” (Obadia 1:1; trad. Dr. N. Nitzulescu). Această profeție se împlinește acum. Oștirile lui Dumnezeu vor apăsa acum pe dușman la pârce. Timpul hărțuiei înaintea bătăliei a sosit, și mareșalul lui Iehova, Christos I-sus are conducerea oștirilor sale. Diviziunea pământescă se compune din toți cari sunt consacrați lui Dumnezeu și împărăției sale. Fiecare care iubeste pe Domnul va fi la front nu ca să lupte cu arme trupesti, ci să întrebuinteze Cuvântul lui Dumnezeu ca să deschidă ochii oamenilor de bine pentruca să poată vedea calea scapării. Partea noastră în această bătălie constă în cântarea măririi lui Iehova și în vestirea Impăratului și a împărăției sale ca singura speranță pentru omenire. Nimeni nu este silit să intre în rândurile Domnului, dar cine a intrat ca voluntar trebuie să asculte poruncile. (Faptele Apostolilor 5:25). Aceasta se amintește pentruca fiecare să vadă privilegiul și datoria lui.

Zilele din 3 până în 11 Octombrie inclusiv sunt fixate ca period de înaintare împreună a tuturor martorilor de pe pământ, și în decursul acestui timp se va da o mărturie în toată lumea cu toate mijloacele dăruite de Domnul. Această acțiune unită se face spre folosul martorilor însași și al celorlora cari-i ascultă. Intreg serviciul credincios va sluji spre slăvirea lui Iehova. Mărturia necurmată, viguroasă va mări ura dușmanilor, și acțiunea unitară îi va înspăimânta, deoarece pieirea le este aproape. Sunteți echipați să faceți partea voastră în această campanie? Dacă da, atunci țineți-vă gata să mergeți pe câmpul de lucru în prima zi și să rămâneți acolo până în ultima zi, și fiți bucuroși în Domnul că vă este permis să întregiți unele dintre suferințele lui Christos din pricina numelui lui Iehova. Că Iehova va triumfa este sigur. Voiți să aveți parte împreună cu Christos la justificarea numelui său? Gândiți-vă la „strigătul de război” și faceți ca faptele voastre statornice și credincioase, vorbind mai tare decât cuvintele, să zică încontinuu: „Pentru Iehova și pentru Ghedeon”, Justificatorul său. „Fiți bărbătești, fiți tari!”. Nu vă temeți! Ce nuziți dela Domnul vestiți în mod public! Fie, ca binecuvântarea Lui să se odihnească totdeauna asupra voastră!

Mărturia — Strigătul de război

Echipați-vă acum pentru săptămâna de mărturie „Strigătul de război” și pregătiți toate cele pentru acest period care se începe în 5 Octombrie și se sfârșește în 11 Octombrie. Dacă strigătul de război trebuie să răsună, atunci trebuie să se facă din bună vreme toate pregătirile în acest scop. Niciunul, care susține că s'a consacrat să facă voia lui Dumnezeu, să nu lipsească atunci.

Rezultatul din câteva țări al lucrului cu pachete din săptămâna de mărturie din Aprilie.

Tara	ore	cărți	broșuri	Epoca de aur
Belgia	—	37	176	—
Alzacia (Franța)	344	486	1936	—
Luxemburg	47	62	374	—
Elveția	415	1090	4125	81
Total	806	1675	6611	81

Ne-a surprins numărul broșurilor răspândite cu această ocazie și din aceasta vedem că binecuvântarea Domnului s'a odihnit asupra acestui lucru deosebit. Fiecare care a luat parte la el își va aminti cu bucurie de feluritele experiențe pe cari le-a făcut cu această ocazie și va fi recunoscător Domnului pentru această ocazie excepțională de a da mărturie.

Adrese pentru comandă:

- România: . . . . . Str. Crișana 33, București 2
- Cehoslovacia: . . . . . Tylova ul. 16. Praha-Smichov
- Iugoslavia: . . . . . Visegradska ul. 15, Belgrad
- Franța: . . . . . 129, Faubourg Poissonniere, Paris IX
- Belgia: . . . . . 66, rue de d'Intendant, Bruxelles
- Statele-Unite: . . . . . 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
- Canada: . . . . . 38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.
- Australia: . . . . . 7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la Societate.

Prețul abonamentului anual:

- România: . . . . . Lei 120.—
- Pentru străindate: . . . . . Lei 150.—
- Cehoslovacia: . . . . . Coroane 34.—
- Franța: . . . . . Franci francezi 20.—
- Belgia: . . . . . Franci belgieni 24.50.
- Statele-Unite: . . . . . Dol. 1.50

„ZIU A DOMNULUI“

PARTEA II-a (Continuare)

„Atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată ; și nu va fi chip de scăpare“. — 1 Tesaloniceni 5 : 3

4. Fără îndoială între aceia pe cari îi așteaptă nimicirea sunt cuprinși și aceia cari au auzit evanghelia împărăției, dar cari au refuzat să-i deie ascultare. Ba încă au și combătut acest mesaj. Cuvintele de mai sus : „nu cunosc“ înseamnă că ei au primit de fapt o cunoștință superficială a adevărului despre împărăție. însă ei s'au purtat în chip ușuratic cu această cunoștință și au disprețuit-o. Aceasta este totema atitudinea acelor cari formează ierarhia romano-catolică. Ei au Cuvântul lui Dumnezeu și au aruncat în mod superficial o privire în el, însă l-au aplicat în mod fals în folosul străduințelor lor egoiste și n'au luat în seamă importanța lui, prin urmare n'au ascultat de Cuvântul lui Dumnezeu. Acest text, firește, cuprinde și pe aceia cari au avut ocazie să cunoască dar n'au voit să cunoască. Dumnezeu nu este obligat să ocrotească pe cineva care nu voiește să caute ocrotirea lui pe calea arătată de Dumnezeu.

5. Această scriptură și altele cari o adevăresc, arată că nimicirea va veni pe neașteptate și că persoanele cari își atrag mânia lui Dumnezeu cu puțin timp înainte de a veni prăpădenia peste ele vor vedea că este asupra lor. Cuvintele „atunci... va veni peste ei“ sună după traducerea literală : „Atunci... este într-o clipă peste ei“. După traducerea engleză Diaglott : „Atunci o prăpădenie neașteptată atârână peste ei“. Prăpădenia vine dela Iehova prin Isus Christos, „sabia“ lui, după cum este scris : „Unul singur este dătătorul și judecătorul Legii : Acela care are putere să mântuiască și să piardă“. (Iacob 4:12). Când acești făcători ai nelegiurii vor începe să se fâlcescă și să se bucură că martorii lui Iehova sunt înfrânți, și că acum potrivnicii lor pot fi fără grijă și în pace, atunci nimicirea lor va fi aproape de tot și totema pe punctul de a se năpusti peste ei. Când lăudăroșii vor fi ajuns punctul culminat al lipsei lor totale de grijă și vor eugeta în nebunia lor că și-au câștigat în fine prin nelegiurirea lor pace și siguranță și se vor simți foarte bine, atunci prăpădenia lor stă pe neașteptate înaintea lor și ei vor ști ce înseamnă aceasta. Dumnezeu nu va permite acestei bande groaznice, batjane și fațarnice să meargă în pace în mormânt.

lui nu se schimbă. David a fost unsul lui Dumnezeu și alți bărbați credincioși au lucrat împreună cu el. Iahab a prigonit în mod nelegiuit pe al Domnului, inclusiv David, și

primit din acest motiv următoarea poruncă divină : „Să nu lași ca perii lui cei albi să se pogoare în pace în locuința morților“. (1 Impărați 2:1—6). Despre Șimei care a blestemat pe David și a aruncat cu pietre după el, despre acest prigonitor-al unsului său a zis Domnul : „Să-i pogori perii albi însăngerajați în locuința morților“. (1 Impărați 2:9). Ierarhia romano-catolică este bătrână de ani și mare în crime, și „capul cărunt“ ilustrează potrivit această organizațiune încărcată de păcate. Ceceace a hotărât Dumnezeu în legea sa a preumbră ce va veni la sfârșitul lumii peste această bandă rea. Dumnezeu a permis acestei bande nelegiuite să meargă cât se poate de departe ; ei au mers până la limita extremă și prăpădenia lor va veni îndată peste ei. Toate crimele pe cari le-au săvârșit le vor trece cu iuțală pe dinaintea ochilor, și ei vor vedea cât de inmuiate în sânge le sunt poalele fus-telor lor, după cum zice profetul. Atunci vor ști că broderiile lor în aur, garniturile lor de dantelă, pă-lăriile lor caraghioase și celelalte găтели ale lor nu le vor putea da niciun ajutor și nicio ocrotire.

6. În câmpia Moabului Moise a vestit după voința lui Dumnezeu legea Celui Prea Înalt cu privire la banda fațarnică care a pângărit numele său, și peste unii ca aceștia vine mânia lui Dumnezeu : „După ce felasa lăudăroasă, fanfaronă, fațarnică care prigonește pe unșii lui Dumnezeu și care și-a adus la îndeplinire planurile ei rele în numele Domnului a auzit cuvintele legământului a cestuia încheiat cu jurământ, să nu se laude în anima lui și să zică : 'Voi avea pacea, chiar dacă as urma după pornirile inimii mele, și chiar dacă as adăuga beția la sete'. Pe acela Domnul nu-l va ierta. Ci atunci mânia și gelozia Domnului se vor aprinde împotriva omului aceluia, toate blestemsurile scrise în cartea aceasta vor veni peste el și Domnul îi va șterge de sub ceruri“. — Deuteronomul 29:19,20.

7. Această lege se aplică asupra prigonitorilor martorilor lui Iehova. Ierarhia romano-catolică și complicii ei au pus curse și lațuri ca să piardă și să pedepsească pe unșii lui Dumnezeu. Ei au mințit tot mereu despre poporul lui Dumnezeu și au adus mărturie mincinoasă împotriva lor în judecări și au pricinuit pedepsirea lor ; acești fațarnici reprezentanți ai religiei au făcut lucrul acesta pentru că au vrut să piardă și să pedepsească pe unșii lui Dumnezeu și să piardă și să pedepsească pe unșii lui Dumnezeu și să piardă și să pedepsească pe unșii lui Dumnezeu.

Despre această bandă de prigonitori blestemați zice Cuvântul Domnului: „Să-i ajungă prăpădul pe neașteptate, să fie prinși în lațul, pe care l-au întins, să cadă în el și să piară!” (Psalm 55:8). „Cum sunt nimiciți într-o clipă! Sunt pierduți, prăpădiți printr'un sfârșit năptaznic”. (Psalm 73:19). „Când vă va apuca groaza ca o furtună, și când vă va învâluși nenorocirea ca un vârtej, când va da peste voi necazul și strâmtoarea. Atunci mă vor chema, și nu voi răspunde; mă vor căuta, și nu mă vor găsi. Pentru că au urât știința, și n'au ales frica Domnului, pentru că n'au iubit sfaturile mele, și au nesocotit toate muștrările mele”. (Proverbe 1:27—30). „Mândria merge înaintea pieririi, și trufia merge înaintea căderii”. (Proverbe 16:18). „Niște vase ale mâniei, făcute pentru peire”. — Romani 9:22.

⁸. Textul zice: „Atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei”. Peste cine? Cu deosebire peste ierarhia fățarnică romano-catolică care și-a clădit organizațiunea puternică pe minciuni și a făcut un legământ cu moartea și cu locuința morților, precum și peste zicătorii ei de „da”, preoșimea așa zisă „protestantă” și rabinii iudei, cari împreună cu toți aliații lor se pleacă înaintea ei și-i ajută să adoarmă pe oameni și să zică celor naivi: „Toate sunt în cea mai bună ordine: toate sunt în siguranță”. Preoșii și predicatorii zic acum poporului: „Niciun rău nu va veni peste voi: noi vom aduce pace”. După cuvintele profetului ei zic: „Pace! Pace!” Și totuș nu este pace!” (Ieremia 6:14). Pentru a ținea pe popor orb față de adevăr, îi zic: „Nu veți vedea sabie [necaz sângeros], și nu veți avea foamete; ci Domnul [așa zisul „sfântul părinte”] vă va da în locul acesta o pace trainică”. Dar Domnul mi-a răspuns: „Proorocii lor proorocesc minciuni în Numele Meu: Eu nu i-am trimis, nu le-am dat poruncă, și nu le-am vorbit: ei ei vă proorocesc niște vedenii mincinoase, proorocii deșerte, înșelătorii și închipuiri scoase din inima lor. De aceea așa vorbește Domnul despre proorocii cari, măcar că nu i-am trimis Eu, proorocesc totuș în Numele Meu, și zic: Nu va fi nici sabie, nici foamete în țara aceasta”. — Proorocii aceștia vor pieri uciși de sabie și de foamete!” — Ieremia 14:13-15.

⁹. Sfânta Scriptură arată limpede că conducătorii religiei, adică ierarhia romano-catolică și aliații ei preoșimea „protestantă” și rabinii zicători de „da”, cu ocazia prigonirii martorilor lui Iehova cel puțin un timp oarecare vor avea concursul domnilor politice, ai comerțului și ai brațului tare al legii. Fără acest concurs n'ar putea să strige: „Pace și siguranță!”

¹⁰. Prăpădenia neașteptată se începe după cât se pare într'un timp când grupele puterilor lumesti într-o izbucnire de manie se întorc împotriva fățarnicilor reprezentanți ai religiei, „curva cea bătrână”, și nimicesc această organizațiune, deoarece este scris: „Căci Dumnezeu a pus în inimile lor ca să facă gândul lui”. (Apocalips 17:16,17; Noul Testament în limba română). Aceasta este lucrarea lui Iehova, începutul exprimării mâniei sale împotriva organizațiunii dușmanului. Aceasta este „lucrarea lui c îndată”, care va deștepta pe elementele politice și comerciale la o revoltă împotriva reprezentanților religiei și va pricinui căderea curvei ce-

lei bătrâne de pe spatele lor. (Habacuc 3:14). Iehova a făcut să se serie în Cuvântul său ilustrațiunii despre felul cum se va răzbuna în mânia lui pe dușman; și unul dintre aceste tablouri, care fără îndoială preumbreste nimicirea mulțimii fățarnice, este nimicirea celor din rauntele Seir, a Moabiților și Amoniților. Muntele Seir reprezintă după cât se pare elementul religios, și Moab și Amon reprezintă învederat elementele politice și comerciale. Acești trei dușmani ai lui Israel au făcut un atac comun asupra poporului ales al lui Dumnezeu, și când atacul s'a început Iehova a pus o pândă împotriva lor și ei s'au ucis unul pe altul în felul acesta: „Fiii lui Amon și ai lui Moab s'au aruncat asupra locuitorilor din muntele Seir ca să-i nimicescă cu desăvârșire și să-i prăpădească. Și, după ce au isprăvit cu locuitorii din Seir, s'au ajutat unii pe alții să se nimicescă”. (2 Cronici 20:19-25). Aceasta este sprijinită prin alte scripturi, și ele toate arată că Domnul va nimici mai întâi pe elementul religios fățarnic, și după aceea va urma nimicirea tuturor celorlalți dușmani în partea din urmă a războiului zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic.

¹¹. Din Sfânta Scriptură reiese că manifestarea finală a mâniei lui Dumnezeu împotriva organizațiunii lui Satan se va descărea mai întâi asupra reprezentanților religiei și după aceea se va întinde asupra tuturor făcătorilor de nelegiuire; „Peste toate înălțimile pustiei vin pustitori, căci sabia Domnului mănâncă țara dela un capăt la altul; și nimeni nu-i lasă în pace. Au sămănat grâu, și seceră spini, s'au ostenit fără folos [cu toate străduințele lor disperate împotriva martorilor lui Iehova]. Să vă fie rușine de ce culegeți, în urma mâniei aprinse a Domnului!” — Ieremia 12:12,13.

¹². Dumnezeu condamnă pe fățarnicii religioși cari au săvârșit preacurvie prin aceea că s'au unit cu Diavolul și cu puterile sale politice și comerciale, și zice: „Căci țara este plină de preacurvie și țara se jălește din pricina jurămintelor: câmpurile pustiei sunt uscate, toată alergătura lor (în teste numai la rău, și toată vitejia lor este pentru nelegiuire! Proorocii și preoșii sunt stricați: le-angăsit răutatea chiar și în Casa Mea, zice Domnul. De aceea, calea lor va fi lunecășă și întunecoasă vor fi împinși și vor cădea: căci voi aduce nenorocirea peste ei în anul când îi voi pedepsi, zice Domnul. În proorocii Samariei ierarhia romano-catolică care a instituit practicarea închinării la om am văzut următoarea nebunie: au proorocit pe Baal [adică religiunea Diavolului], și au rățăcit pe poporul Meu Israel! Dar în proorocii Ierusalimului [în protestanți și în alți închinători pretinși a lui Dumnezeu] am văzut lucruri grozave. Sun precurvari [prin alianța cu ierarhia romano-catolică și alte elemente ale organizațiunii lui Satan], trătesc în minciună: înfăresc mâinile celor răi, așa că nici unul nu se mai întoarce dela răutatea lui; toți sunt înaintea Mea ca Sadoma, și locuitorii Ierusalimului ca Gomora. De aceea, așa vorbește Domnul ostirilor despre prooroci: iată, îi voi hrăni cu pelin, și le voi da să bea ape otrăvite; căci prin proorocii Ierusalimului s'a răspândit nelegiuirea în toată țara. Așa vorbește Domnul ostirilor: „Nas

cultați cuvintele proorocilor cari vă proorocesc ! Ei vă leagă în inchipuiri zădărnice : spun vedenii ieșite din inima lor, nu ce vine din gura Domnului. Ei spun necurat celor ce Mă nesăcotesc : „Domnul a zis : „Veți avea pace :” și zic tuturor celor ce trăiesc în încăpățănarea inimii lor : „Nu, vi se va întâmpla niciun rău [vei sunteți prin urmare în siguranță]”. — Ieremia 23:10—17.

¹³ Când prăpădenia lor se va ridica pe neașteptate și va fi pe cale să vină peste cei nelegiuiți, atunci după cât se pare vor vedea deodată că timpul ecreețării lor a sosit : „Vine prăpădul ! — Ei caută scăpare, dar scăpare nu-i ! Vine nenorocire peste nenorocire, zvon după zvon. Ei cer vedenii proorocilor ; dar preoții nu mai cunosc Legea, și bătrânii nu mai pot da sfaturi. Impăratul jălește, voivodul se înspăimântă, și mâinile poporului țării tremură. Le voi face după umbletele lor, îi voi judeca după cuviință, și vor ști că Eu sunt Domnul”. (Ezechiel 7:25—27). Intocmai după cum această instituțiune diavolească a îngrămadit ocară pe Iehova și a păgubit pe poporul său, tot așa trebuie să primească și această societate nelegiuită o măsură îndoită pentru nelegiuirile ei : „Răsplățiți-i cum v'a răsplătit ea, și întoarceți-i de două ori cât faptele ei. Turnați-i îndoit în petiul în care a amestecat ea !” — Apocalips 18:6 ; Ezechiel 15:9—16 ; Zaharia 12:5.

„Durerile nașterii”.

¹⁴ Cum se anunță prăpădenia apropiată ? „Ca durerile nașterii peste femeia însărcinată”. Ilustrația dată aici de Domnul este clară, potrivită și viguroasă. Când a alungat Dumnezeu pe om din Eden, a zis femeii : „Cu durere vei naște copii” ; și așa a și fost totdeauna de atunci încolo. În decursul seacurilor maternitatea a fost dorința cea mai adâncă a femeii, și a fi o femeie steampă a fost privit de cele mai multe ori ca o ocară. Conceperea este un ceas fericit, și în decursul timpului sarcinii femeia așteaptă cu nerăbdare venirea odrazlei și-și imaginează cum se va distinge odată în lume. O femeie bună are dorința ca copilul ei să proslăvească numele lui Dumnezeu. Pe când femeia egoistă dorește ca copilul ei să câștige cinste printre oameni, Amândouă felurile de femei așteaptă cu bucurie ziua când vor naște copilul. Medicul calculează în felul său în care zi va cădea acest eveniment, și femeia o așteaptă într-o pace vădită a inimii și cu un simțământ de siguranță, în liniște și în speranță că prin nașterea unui fiu se va bucura în curând de mai mare cinste. Data fixată vine însă deodată când este prinsă de durerile nașterii ; atunci își dă seama că vede moartea cu ochii și că în curând ar putea-o lua moartea și numai Domnul o poate ține în viață.

¹⁵ O femeie care servește pe Dumnezeu a descris prin ce-a trecut când a născut și și zilele precedente și a zis : „Înainte de ziua fixată au venit pe neașteptate durerile nașterii peste mine. Eu m'am trezit din somn adânc cu cunoștința clară că timpul meu a sosit. Am fost singură și în întuneric și intrând într-o încercare în care numai Dumnezeu m'a putut susține. O slăbi

a venit peste mine și am tremurat din tot trupul ca frunzișul popului tremurător într-un vânt puternic. O convulsione după alta m'a apucat cu violență crescândă. Am fost sigură că mai mult nu voi putea suferi. M'am sucit și m'am svârcolit în durerile mele, am avut o dorință nebună să plec în grabă, însă n'am văzut nicio posibilitate de scăpare. Puterea mea de viață s'a părut a se apropia repede de sfârșit și am căzut în nesimțire”.

¹⁶ Isus a zis ucenicilor lui : „Femeia, când este în durerile nașterii, se întristează, pentrucă i-a sosit ceasul”. (Ioan 16:21). Atunci este foarte aproape de moarte și numai Domnul o poate scoate din situația ei groaznică. Multe femei au murit când au născut, și multe altele au scăpat de moarte ; reprezentanții fățarnici ai religiei asupra căroră se aplică această ilustrațiune nu vor scăpa, ei îi va ajunge moartea, deoarece Dumnezeu a hotărât ca să vină peste ei prăpădenie. Acaastă organizațiune nelegiuită va vedea cu groază moartea privind-o țintă în față cu puțin timp înainte de a fi secerată de ea.

¹⁷ „Necazul lui Iacob” este o încercare a lui Satan și a agenților lui de a nimici pe poporul credincios al lui Dumnezeu. Faptul acesta este reprezentat prin Iacob în mare necaz, din care necaz Dumnezeu scapă însă pe credincioșii lui. În antilip acest necaz a venit în 1917 și 1918, peste credincioșii lui Dumnezeu, și din aceasta au fost scăpați. Despre acel necaz este scris : „Întrebați și vedeți dacă nu cumva naște vreun bărbat ! Pentru ce văd pe toți bărbații [nu femei, ci acei credincioși cari se poartă ca bărbații] cu mâinile pe coapse, ca o femeie la facere ? Pentru ce s'au îngălbenit toate fețele ? Vai ! căci ziua aceea este mare ; nici una n'a fost ca ea ? Este o vreme de necaz pentru Iacob ; dar va fi izbăvit din ea”. — Ieremia 30:6,7.

¹⁸ Necazul neașteptat care va veni peste reprezentanții fățarnici ai religiei va fi „ca durerile nașterii peste femeia însărcinată” și în aceea se deosebește de necazul lui Iacob că această bandă de fățarnici nu va găsi nicio cale de scăpare sau izbăvire. Atunci vor striga : „La vrietul apropiării lor, mâinile ni se slăbesc, ne apucă groaza, ca durerea unei femei care naște”. (Ieremia 6:24). Acel ceas al necazului vine peste ei pe neașteptate și fără veste tocmai când zic : „Pace, pace, totul e sigur !” (Ieremia 6:14 ; după traducerea engleză). Cu deosebire ierarhia romano-catolică, a crescut mulți preoți și pe mulți i-a învățat să facă pe „căpeteniile” peste „populațiunea catolică” și cu deosebire pe unul dintre ei l-a învățat să fie chip ; și acestei cete de prigonitori îi zice Domnul : „Și ce vei zice, când acești străini te vor pedepsi [după traducerea engleză : când el te va pedepsi] ? Căci tu i-ai deprins [pe preoți sau așa zisii „părinți”] să fie mai mari și capi [papă sau așa zisul „sfântu părinte”] preste tine. Au doată nu te vor cuprinde dureri, ca pe o femeie în facere ? Și de vei zice în inima ta : Dece mi-s'a întâmplat aceasta ? Răspund : Pentru mulțimea fărădelegilor tale s'au descoperit poalele tale, s'au descolit și salnicie călcăiele tale”. — Ieremia 13:21,22 ; trad. Dr.

¹⁹ Pentru ei nu va fi nicio posibilitate de scăpare deoarece nimicirea lor este sigură. Așa le va merge ca nevastei lui Fineas despre care este scris că s'a încovoiat căci au apucat-o durerile nașterii și a murit. (1 Samuel 4:19,20). Pentru fățarnicii reprezentanți ai religiei „creștinătății” nu va exista un „somniașor” [provocat prin injecție de mijloace alinătoare de durere] ca să le aline durerile. Degenerarea „creștinătății și viața vișioasă pe care a dus-o îi va face durerile cu atât mai mari și moartea cu atât mai sigură. „Și nu va fi chip de scăpare”. Și nu vor scăpa nicidecum” (Noul Testament în limba română). Este scris: „Mâna ta, împărate, va ajunge pe toți vrăjmașii tăi, dreapta ta va ajunge pe cei ce te urăsc”. (Psalm 21:8). Așa se va întâmpla când mânia lui Dumnezeu se va descărca pe neașteptate asupra fățarnicilor cari strigă „pace și siguranță”. „Nu mai este niciun loc de adăpost pentru păstori [și în aceștia sunt cuprinși și preoșii ieziuiți, această bandă prefăcută, vicleană care-și face lucrarea intunecată în mod înșelător în numele lui Isus]! Nu mai este nici o scăpare pentru povățuitorii turmelor!” — Ieremia 25:35. multe sute de ani să facă ce-au voit pe pământ pentru că ziua răfuirii sale să fie o justificare deplină a numelui său, și „ca să vezi puterea Mea, și Numele Meu să fie vestit în tot pământul”. (Exodul 9:16). Lucrul mărturiei este acum în progres și poate că sfârșitul lui este aproape, și când se va ajunge la sfârșitul lui, atunci Iehova își va arăta puterea tuturor cari au pângărit numele lui și niciunul dintre ei nu va scăpa.

²⁰ Iehova a permis Diavolului și instrumentelor sale timp de multe sute de ani să facă ce-au voit pe pământ pentru că ziua răfuirii sale să fie o justificare deplină a numelui său, și „ca să vezi puterea Mea, și Numele Meu să fie vestit în tot pământul”. (Exodul 9:16). Lucrul mărturiei este acum în progres și poate că sfârșitul lui este aproape, și când se va ajunge la sfârșitul lui, atunci Iehova își va arăta puterea tuturor cari au pângărit numele lui și niciunul dintre ei nu va scăpa.

²¹ Ierarhia romano-catolică a învățat timp de mulți ani pe popor și a făcut pe milioane de oameni să creadă că această instituție a făcut un legământ cu moartea și locuința morților, și că zidurile ei de apărare sunt atât de tari și de nebiruit încât nicio putere nu le-ar putea cuceri. Profetul lui Dumnezeu prezice zile de răfuire cu cuvintele următoare: „Am văzut pe Domnul stând pe altar [pe altarul închinării false a creștinătății]. Și a zis: Loveste pragul de sus al morții [organizațiunii înșelătoare politico-religioase numită creștinătate], ca să se cutremure usorii [calea sau căminul] și sfărâmă-i peste capetele lor ale tuturor. Rămășița lor însă o voi pierde cu sabia, așa că niciunul din ei nu va putea să scape fugind, și niciunul din cei ce vor scăpa, nu va scăpa. De ar pătrunde chiar până în locuința morților, și de acolo îi va smulge mâna Mea; de s'ar sui chiar în ceruri, și de acolo îi voi pogori. De s'ar ascunde chiar pe vârful Carmelului, și de acolo îi voi căuta și îi voi lua; de s'ar ascunde de privirile Mele chiar în tîndul mării, și acolo voi porunci șarpelui... De ar merge în ro-

bie chiar înaintea vrăjmașilor lor, și acolo voi porunci săbiei să-i peardă: voi pune astfel ochii pe ei ca să le fac rău, nu bine”. (Amos 9:1-4). Distrugerea lor va fi completă.

„Ziua mâniei”.

²² Ziua când Dumnezeu a început să-și exerciteze puterea împotriva lui Satan și a organizațiunii lui, s'a început când a pus pe tron pe prea iubitul său Fiu ca domnitor legitim. (Psalm 2:6). Isus a așteptat sute de ani ziua aceasta întocmai după cum i-a poruncit Dumnezeu: „Șezi la dreapta Mea, până vei pune pe vrăjmașii Tăi supt picioarele Tale”. (Psalm 110:1). Sfânta Scriptură și faptele arată că Dumnezeu a început în toamna anului 1914 să-și arate puterea dușmanului, și de aceea este scris: „Îți mulțămim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești. Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta”. (Apocalips 11:17,18). Atunci a trimis Iehova pe iubitul său Fiu și i-a zis: „Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi!” (Psalm 110:2). Dușmanul n'a voit să se retragă de bunăvoie și după aceea a urmat un război în cer. (Apocalips 12:7-9). Diavolul văzând că a sosit timpul când trebuie să se decidă marea chestiune de controversă dintre el și Iehova, a împins pe națiunile lumii într'un război, și acest război mondial s'a întâmplat în împlinirea profeției lui Isus Christos. Satan a avut de gând să nimicească omenirea prin război. Acesta a fost începutul durerilor peste organizațiunea lui Satan și cu deosebire peste partea ei vizibilă. „Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva alte împărății; și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor”. — Mate 24:7,8.

²³ Timp de patru ani s'a deslănțuit cu furie războiul între națiunile pământului, și cu ocazia a căsca nu numai că au fost omorâți milioane de oameni printre națiunile purtătoare de război, ci afară de aceasta Satan a căutat în mod disperat să nimicească pe aceia cari s'au consacrat lui Dumnezeu și împărăției sale. Războiul în cer a fost începutul arătării mâniei lui Dumnezeu împotriva organizațiunii lui Satan: războiul de pe pământ însă n'a fost început de Iehova. Satan a îndemnat pe națiuni să se războiască. Necazul s'a început în cer și Diavolul a împins pe omenire în el ca să-și adeverească provocarea laudăroasă. De când a fost aruncat din cer pe pământ a continuat să aducă o durere după alta peste oameni. (Apocalips 12:12). Dacă Satan și-ar fi putut îndeplini scopul atunci războiul mondial ar fi durat până la nimicirea întregii omeniri. În anul 1918 războiul mondial s'a oprit; însă niciunul dintre stăpânirii pământești nu poate arăta un motiv bun pe truce a încetat deodată. Motivul este arătat în Sfânta Scriptură.

²⁴ Dumnezeu a poruncit să se oprească războiul din pricina aleșilor lui, clasa servului credincios. „Și dacă zilele acestea n'ar fi fost scrutate, nimic n'ar scăpa; dar din pricina celor aleși zilele ac-

lea vor fi scurtate". (Matei 24:22). Dacă războiul ar fi continuat fără încetare până la distrugerea completă a acestei lumi, scăpat-ar fi candidații la împărăție cari au fost atunci pe pământ? Nu; pentrucă toți aceia au trebuit să fie judecați mai întâiu de Christos Isus în templu, și această judecată s'a început după venirea lui Christos la templu în anul 1918. Când a venit Domnul la templu chiar și candidații la împărăție i-au displăcut, și ei n'au putut fi primiți în organizațiunea principală a lui Dumnezeu fără a fi fost judecați mai întâiu și înainte de a fi dovedit căință și de a fi primit iertare. Această reiese clar din profeția lui Isaia: „In anul morții împăratului Ozia [un tablou al preținsului creștinism sau al așa zisei creștinătăți]”, zice Isaia: „am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt [al judecării (Matei 25:31)], și pe calele mantiei Lui umpleau Templul”. (Isaia 6:1-5). Acest tablou profetic arată că timpul judecării venise. Isaia, care aici a preumbrat pe acei sfinți ai lui Dumnezeu și candidași la împărăție, continuă și zice: „Atunci am zis: 'Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor [urmași declarați ai lui Christos Isus] tot cu buze necurate [cari au scăpat ocazia să depună mărturie despre împărăție], și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul ostirilor!’” — Isaia 6:5. 1920

²⁵ După aceea cu ocazia judecării Domnului în templu cei credincioși au fost curățați, și lucrul acesta este reprezentat prin următoarele cuvinte ale profetului: „Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar. Mi-a atins gura cu el, și a zis: 'Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!’” (Isaia 6:6,7). Faptele sunt în sprijin puternic pentru concluziunea că această lucrare de curățire a avut loc în anul 1922 când poporul credincios al lui Dumnezeu de pe pământ a ajuns la cunoștința că Christos Isus este în templu. Apoi, după ce Domnul a curățat pe cei găsiți credincioși, i-a trimis să fie mărtori ai lui și aceasta a fost preumbrat prin următoarele cuvinte ale profetului: „Am auzit glasul Domnului, întrebând: 'Pe cine să trimesc, și cine va merge pentru Noi?' Eu am răspuns: 'Iată-mă, trime-te-mă!' El a zis atunci: 'Du-te și spune poporului acestuia: 'Intr'una veți auzi și nu veți înțelege; într'una veți vedea, și nu veți pricepe!’” (Isaia 6:8,9). Profeția vorbește după aceea despre neurria acestor curățiți cari dau ascultare poruncii Domnului de a mărturisi împărăția sa. (Isaia 12:1-4). Faptele cari s'au întâmplat se potrivesc exact cu cuvintele profeției, și din 1922 încetează se poate vedea o înaintare continuă a celor aleși în vestirea mărturiei pentru numele lui Iehova și înmădarea sa. Dacă războiul ar fi continuat fără încetare atunci n'ar fi putut da această mărturie în urmarea poruncii Domnului; prin urmare din pricina lor, adică „din pricina celor aleși”, s'a întâmplat că necazul a fost scurtat prin faptul că războiul a fost oprit în anul 1918 până când lucrarea mărturiei va fi adusă la îndeplinire. Din acest mo-

tiv a încetat Domnul și războiul său împotriva lui Satan, și Satan a știut atunci că numai foarte puțin timp a avut ca să se înarmeze împotriva manifestării finale a mantiei lui Dumnezeu.

²⁶ Dacă nu s'ar fi pus capăt războiului în anul 1918: lost-ar fi salvată „mulțimea mare de oameni”? Nu; fiindcă „mulțimea mare de oameni” n'a existat atunci și nici n'a putut să existe înainte de judecata casei lui Dumnezeu în templu și înainte de alegerea celor aleși. Mulțimea mare de oameni s'a arătat înaintea ochilor rămășiței numai în lunile din urmă. Rămășița trebuie să ducă acum mesajul adevărului acestor oameni cu bunăvoință față de Dumnezeu pentruca să învețe despre Dumnezeu și Regele său și să aibă ocazie să caute smerenie și dreptate ca să fie salvați în ziua mantiei lui Dumnezeu. (Iesania 2:2-4). Rămășiței i s'a impus obligția să ducă „popoarele și națiunilor fructele împărăției, adică hrana dătătoare și susținătoare de viață din Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta nu înseamnă numai un privilegiu, ci aceasta este o însărcinare oficială dela Iehova și Christos Isus care nu poate fi lăsată neimplinită, de către aceia cari voiesc să fie loiali și în fine voiesc să aparțină pentru totdeauna casei regale. „Și se va predica această evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul”. Această declarație a Domnului este hotărâtă și fără un îndoit înțeles, și îndată ce lucrul mărturiei va fi terminat, „atunci va fi un necaz așa de mare, cum n'a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi”. Dela sfârșitul războiului până la necazul final a fost deschisă calea pentru cei aleși pentruca să poată aduce la îndeplinire lucrul ce li s'a poruncit, și aceasta explică pentruce s'a putut îndeplini din 1922 un astfel de lucru mare al mărturiei pe pământ.

²⁷ „Mânia lui Dumnezeu” se va manifesta într'un grad cu mult mai înalt decât oricând înainte. Este clar că exprimarea finală a mâniei se va începe cu executarea judecării asupra preținsei „creștinătăți”, adică asupra ierarhiei romano-catolice, care are conducerea pe terenul religiei fălarnice, și asupra tuturor aliaților și sprijinitorilor ei. Domnul Isus Christos, sabia puternică și executorul lui Dumnezeu, este acela care va exprima mania divină, și apoi vine „ziua Domnului Isus Christos” peste toți fălarnicii și necredincioșii „ca un hoț noaptea”. Când lucrarea mărturiei va fi terminată, atunci după cât se vede Dumnezeu va permite ca să i se facă un sfârșit, și atunci reprezentanții religiei cari s'au împotrivit atât de vehement lui Dumnezeu și mesajului împărăției sale, vor cugeta că n'au sfârșit, au oprit pe „pestilențiali” mărtori ai lui Iehova. Atunci vor începe să devină, întocmai ca cei beți, de o veselie desmățată, și atunci va izbucni deodată mania lui Dumnezeu împotriva lor, și nicio parte a organizațiilor lor și niciunul dintre oameni lor nu va putea scăpa. Aceasta este lucrarea Domnului împotriva conducătorilor religiei și pentru anul va fi ciudată. Așa dar este clar, că mania lui Dumnezeu a început să se descarce în anul 1918 împotriva organizațiilor lui Satan, că el a scurtat

neccazul în anul 1918; că lucrarea mărturiei face progres; că după terminarea lucrării mărturiei mânia lui Dumnezeu se va arăta împotriva fiecărei părți a organizației lui Satan, începând cu conducătorii religioși și continuând până când va fi nimicite atât partea vizibilă cât și invizibilă a organizației Diavolului și cu care ocazie va fi nimicite însuși Diavolul ca cel din urmă.

²⁸ Domnul dă această lămurire celor aleși înainte de a se întâmpla aceste lucruri. Pentru ce? Răspunsul este după cum zice apostolul: „Pentru că [aleșii, dintre cari Pavel a fost unul], prin răbdarea [adică prin mersul înainte stărnit și energie în mijlocul unei împotriviri puternice, având încredere în Domnul] și prin mângâierea pe care o dau Scripturile [prin înțelegerea lor], să avem nădejde”. (Romani 15:4). Căci altfel mulți cari au încheiat un legământ de a face voința lui Dumnezeu, ar putea obosei și rămânea în drum. Dumnezeu s'a îngrijit așa dar în mila sa ca aceia cari-l iubesc să poată rămânea în picioare. Pentru a arăta deosebirea dintre situația prezentă a celor cari sunt în întuneric și situația urmașilor credincioși ai lui Christos Isus, zice apostolul: „Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru că ziua aceea să vă prindă ca un hoț”. — 1 Tesaloniceni 5:4.

²⁹ „Frații” amintiți aici sunt cei vii cari vor rămânea până la venirea Domnului la templu, și aceștia sunt aceia cari au fost „răpiți... în noaptea, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi [dacă rămânem credincioși] totdeauna cu Domnul”, adică în templu și în lumina sa glorioasă. Dela deschiderea templului luminează în el lumina clară. Slava lui Iehova se resfrânge în el de pe fața lui Christos Isus și luminează asupra clasei templului, care din partea ei așa trebuie să facă să lumineze lumina ei încât mulțimea mare de oameni să poată vedea că împărăția a sosit și că pot lua parte la vestirea acestei împărății binecuvântate. — 2 Corinteni 3:14—18.

³⁰ Cei ce strigă: „Pace și siguranță!”, sunt în întuneric; dar fecioarele înțelepte sunt în lumină. Pe clasa servului rău Domnul a scos-o afară din mijlocul aspiranților de drept la împărăție, și i-a aruncat în întunericul de afară unde scrâsnesc din dinți împotriva celor credincioși cari continuă să vestească mesajul împărăției. (Matei 13:41). Clasa „servului rău” continuă să batjocorească adevărul despre prezența Domnului în templu, și ea face aceasta fiindcă este în întuneric. Alții cari tot mai cugetă că sunt în adevăr și aparțin la clasa „bătrânilor aleși” de odinioară, zic mai departe: „In aceste zile nu apare nimic în revistă ceace ar fi nou sau lămuritor”. Ei fac aceasta pentru că sunt în întuneric și nu aparțin nici templului și nici clasei Ionadab. Ei susțin a sta în legătura cu Dumnezeu, însă umblă mai departe în întuneric. Despre ei este scris: „Vestea, pe care am vădit-o dela El și pe care v'o propovăduim, este că Dumnezeu e lumină, și în El nu este întuneric. Dacă zicem că avem părtășie cu El, și umblăm în întuneric, mințim, și nu trăim adevărat. Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții;

și sângele lui Isus Christos. Fiul Lui, ne curățește de orice păcat”. (1 Ioan 1:5—7). Cine este credincios lui Dumnezeu și pe cine l-a primit prin urmare Christos Isus în templu, este din mila Domnului în lumină. — Coloseni 1:13.

³¹ Deoarece cei credincioși se află în lumina templului, acea zi nu-i prinde ca un hoț, aceasta înseamnă acel timp deosebit al zilei când vine prăpădenia neașteptată peste cei ce strigă „pace și siguranță”. „Ziua Domnului Isus Christos” a venit chiar și peste cei aleși ca un hoț: ei însă s'au deșteptat și s'au grăbit să asculte pe Domnul, și după anul 1922 au mers înainte cu vestirea mesajului împărăției în ascultare față de porunca Domnului. „Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru că ziua aceea să vă prindă ca un hoț”. „Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, ca ziua aceea să vă apuce ca un hoț” (Noul Testament în limba română). Hoții cari au fost prinși spărgând în timpul nopții, după lege au putut fi cu drept uciși fără ca prin aceasta legământul veșnic să fie căleat. (Exodul 22:2). Hoții „creștinătății”, făcarnicii reprezentanți ai religiei și clasa servului rău, cari caută să intre prin spargere în împărăție și cari în acelaș timp caută să ture Domnului Iehova devotamentul și închinarea oamenilor cari îi aparțin lui, și voiesc să-și icie ei înșiși onoarea prin faptul că strigă: „Pace și siguranță!”. — toți aceștia vor fi omorâți fără ca prin aceasta să fie căleat legământul veșnic. Blestemul lui Dumnezeu este asupra unor astfel de hoți. (Zaharia 5:1—4). Clasa servului rău simpatizează cu acești hoți, stă în înțelegere secretă cu ei și le ajută; prin urmare „servul rău” este vinovat împreună cu ei de crimă și va avea acelaș sfârșit: „Dacă vezi un hoț, te unești cu el, și te însoțești cu preacurvarii”. — Psalm 50:18.

³² Dumnezeu este lumină și Christos este lumina lumii; și aleșii ca fiii lui Dumnezeu sunt și fiii lumii, de aceea zice Sfânta Scriptură: „Voi toți sunteți fii ai lumii, și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunerecului”. (1 Tesaloniceni 5:5). Aceștia sunt „copii ai zilei” deoarece sunt născuți de femeia lui Dumnezeu și sunt fii lui Dumnezeu pe cari Iehova în ziua Domnului Isus i-a numit după numele său. Ei sunt fiii Tatălui Luminilor (Iacob 1:17) și prin urmare frații Domnului Isus Christos. Ei au fost născuți de Domnul și au fost făcuți „niște semne și niște minuni” în lume. (Isaia 6:18; Evrei 2:13). Deoarece sunt fiii lui Dumnezeu toți sunt învățați de Dumnezeu și continuă să umble în lumina sa. — Isaia 54:13.

³³ Cei ce trăiesc în întuneric sunt în înțeles spiritual idolatri, hoți, ucigași, bețivani, răsvrățitori și desfrânați, și ei toți se răsvrătesc împotriva lumii. Ei nu cunosc căile sale. „Alții sunt vrăjmași ai lumii, nu cunosc căile ei, nu umblă pe cărările ei. Ucigașul se scoală în revărsatul zorilor, ucide pe cel sărac și lipsit, și noaptea fură. Ochiul preacurvarului pândeste amurgul: „Nimeni nu mă va vedea”, zice el, și își pune o măhră [mască] pe față. Noaptea sparg casele, ziua stau închiși; se tem de lumină. Pentru ei, dimineața este umbră mortii stemându-se că vor fi prinși și recunoscuți, și când o văd, simt toate spaimile mortii”. (1 Ioan

24:15--17). Aceștia iubesc mai mult întunericul decât lumina fiindcă lucrările lor sunt rele. (Dan 5:19). Este o plăcere pentru ei să prigonească pe toți cari vestesc în mod credincios adevărul, pentru că adevărul descoperă faptele lor nelegiuite și-i chinuiește. În cece privește ocaziile și privilegiile lor de a cunoaște pe Dumnezeu și împărăția lui și de a servi pe Rege, dorm împreună cu țovărășii lor.

³⁴ Continuând să avertizeze pe cei ce stau pe partea Domnului și umblă în lumină, apostolul zice : „De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji”. (1 Tesaloniceni 5:6). Aceasta înseamnă că cel credincios trebuie să se păzească să nu adoarmă, ci trebuie să fie cu băgare de seamă tot timpul, și să fie în tot timpul treaz, gata, veghetor și doritor se ieie parte la serviciu și să apere interesele împărăției pe cari Domnul le-a încredințat în mâinile clasei „robului credincios și înțelept”. Impotriviți-vă Diavolului în tot timpul și în toate împrejurările, frunțile voastre să fie față de dușman mai tari decât un diamant și stați tari în Domnul și pentru împărăția sa. Astfel de credincioși nu vor privi nicio ocazie de serviciu cu nepăsare, ci vor fi doritori să implinească cu bucurie datoriile legate cu această ocazie de serviciu. În loc să fie încurcați și amețiți ca cei beți cari s'au îmbătat cu vinul organizațiunii Diavolului, cei credincioși vor fi treji și veghetori. Ei beau din nou vinul Domnului în împărăție fiindcă împărăția și timpul pentru justificarea numelui lui Iehova a sosit : și cei ce voiesc să aibă parte la acestea trebuie să fie în bucuria Domnului Isus Christos. — Luca 22:18 : Matei 26:29.

³⁵ Noaptea este timpul dormitului și deoarece oamenii cari strigă „pace și siguranță n'au lumină, sunt ai nopții și prin urmare dorm. „Căci cei ce dorm, dorm noaptea ; și ceice se îmbată se îmbată noaptea”. (1 Tesaloniceni 5:7). Ei sunt beți de vinul lui Satan căutând să implinească scopurile sale deoarece sunt copiii lui, și întunericul nopții îi învăluiește împreună cu întreaga elica lui Satan. Deși nu este datoria acelor cari sunt în lumină să se judece unul pe altul, acum totuși a sosit timpul judecării fiindcă Domnul este prezent, și acum a sosit timpul când oamenii vor fi cunoscuți după roadele lor. (Matei 7:16). Dacă roadele pe cari le poartă se compun din învățături cari sunt întrebuițate spre a induce pe oameni în eroare, și dacă găsiți unii de aceia cari expun învățături egoiste cari au de scop să întoarcă pe oameni dela Dumnezeu și să-i facă închinători la oameni, atunci să știți că acești învățători sunt copiii Diavolului. Dacă vedeți și auziți oameni cari batjocoresc adevărul că Domnul este în templu și ține judecată, și cum continuă să laude pe alți oameni fie că sunt morți sau în viață, atunci să știți că acești lingușitori sunt în întuneric și să-vârșesc „dăcatul Samaritei”. Să știți că toți aceștia cari caută să amăgească pe cei fără răutate prin „vorbe dulci și vorbire frumoasă” sau prin alte mijloace și caută să-i abată dela aceea de a fi devotați pe deplin Domnului și de a-l servi din toată

inima, sunt fii ai nopții : de aceea să n'aveți nimic de-a face cu ei. — Romani 16:17,18.

³⁶ Cei ce sunt în templu și cari sunt prin urmare cu Domnul sunt „fii ai zilei”. Deoarece au fost primiți în templu, Iehova le zice : „Scoală-te, luminează-te ! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine. Căci iată, întunericul acopere pământul, și negură mare popoarele ; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine”. (Isaia 60:1,2). Cei ce se află în templu se desprind deosebit și distinct de către aceia cari sunt în întuneric, și cei din templu trebuie să arate că sunt fii ai lui Dumnezeu prin aceea că ridică în sus mesajul adevărului și-l vestesc altora. Ei au fost chemați ca martorii lui și ei trebuie să vestească acum lauda aceluia care i-a chemat din întuneric în lumina sa minunată. (1 Petru 2:9,10). „Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Impărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă”. — Matei 13:43.

³⁷ Acești credincioși cari sunt fii ai zilei nu pot să aibă legături cu aceia cari sunt în întuneric. „Dar noi, cari suntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei, și să avem drept coif nădejdea mântuirii”. (1 Tesaloniceni 5:8). Ziua Domnului Isus Christos este ziua când fiii lui Dumnezeu au fost născuți de femeia lui Iehova, și lumina acestei zile va face cu neputință ca cineva din lumină să facă o nedreptate fraților lui și să scape nepedepsit. Domnul nu va permite nimănui să păgubească interesele împărăției, și nu va lăsa să treacă neobservată o astfel de nelegiuire. Rămășița vede acum ce absolut necesar este de a fi chibzuit, treaz pe deplin, serios și umplut cu bucuria Domnului, cu îngrijire în împlinirea datoriei primite și de a se purta bărbătește. Aceasta este ziua războiului, și fiii lui Dumnezeu trebuie să ieie parte cu plăcere la bătălie. „Poporul Tău este plin de înflăcărare, când îți aduni oștirea : cu picioare sfinte, ca din sânul zorilor, vine tineretul Tău la Tine, ca roșu”. Psalm 110:3.

³⁸ Pentru a fi înarmați pentru luptă trebuie, după cum zice apostolul, „să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței”, care credință rezultă din cunoștința noastră și din încrederea noastră deplină în adevărul lui Dumnezeu : iubirea noastră trebuie să fie îndreptată cu totul spre Domnul și împărăția sa și trebuie să fim orbi față de toate celelalte lucruri. Rămășița trebuie să-și păstreze mintea clară, deoarece are de lipsă de un coif pentru ocrotirea capului, și acest coif, zice apostolul, este coiful mântuirii. Justificarea numelui lui Iehova înseamnă și izbăvirea rămășiței. Cunoștința că ziua justificării numelui său a sosit și că cei credincioși pot lua acum parte la această justificare, trebuie să fie speranță mare și scut tare pentru cap, și din aceasta rezultă o înțelegere clară a învățăturii lor pentru a căror înțelegere a sosit acum timpul. Din descrierea echipamentului dat în acest loc rezultă că acesta înseamnă război. Acesta este timpul pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, și din Cuvântul Domnului trebuie a reieși clar că un număr de credincioși înaintea

ce sunt pe pământ vor vedea acel război și vor fi trecuți prin el.

³⁹ Deși prezentul este ziua mâniei lui Dumnezeu, el n'a rânduit și pe poporul său la mânie: „Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să căpătăm mântuirea, prin Domnul nostru Isus Christos, care a murit pentru noi, pentruca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El”. (1 Tesaloniceni 5:9,10). Cei nelegiuți sunt vase ale mâniei cari sunt pregătite spre pieire; nu însă rămășița credincioasă. Aceasta este ziua Domnului Isus Christos deoarece el este justificatorul lui Iehova și în această zi va fi numele lui Iehova justificat pe deplin. Christos Isus a murit pentru toți cari cred în el și-l servesc pe el și pe Iehova, și aceasta este adevărat fie că au dormit în moarte până când a venit, fie că au fost în viață la sosirea lui. Aceștia din urmă sunt aceia cari au fost răpiți ca să întâmpine pe Domnul în văzduh, adică în templu, și cari intră pentru totdeauna în casa lui Iehova dacă și păzesc neprihănirea.

⁴⁰ Credincios bunătății sale pline de iubire și purtării sale cu aceia cari-l iubesc, Domnul în mila sa a permis popoului său în acest timp al judecării să ajungă la o înțelegere mai bună și mai limpede cu privire la timpul necazului peste lume și cu privire la legătura adevărată a rămășiței cu acesta. Capitolul al patrulea al epi-tolei întâia către Tesaloniceni informează pe cei credincioși despre învierea acelor cari au murit în credință și despre înălțarea celor ce vor fi vii și vor fi rămas credincioși la sosirea Domnului Isus Christos prin primirea lor în templu. Celor credincioși li se poruncește: „Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte”. Apostolul avertizează pe poporul lui Dumnezeu cu privire la ziua mâniei lui Dumnezeu și le zice: „Deaceia, mângâiați-vă și întâmpinați-vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr”. 1 Tesaloniceni 5:11.

Acesta este motivul pentruce face Domnul ca aceste adevăruri să apară în revistă. Căcece este spus în ea nu este părerea unui om, și niciunui om nu trebuie să i se atribue vreun merit pentru aceasta. Domnul are calea sa bună pentru a învăța și încuraja pe poporul său. În timp ce rămășița n'are lipsă de învățatura niciunui om, este privilegiul ei să fie hrănită în ziua prezentă de Iehova și Christos Isus cu hrana destinată ei și potrivită pentru ea, și în acest scop dăruiește Domnul o înțelegere a Scripturii și face să fie publicată în revistă. Este privilegiul și datoria tuturor grupelor martorilor lui Iehova împreună cu Ionadabii să asculte poruncile sale și să studieze aceste adevăruri prețioase, și astfel să se încurajeze unul pe altul cum și fac toți, și căcece-i face fericiți.

În această legătură apostolul întipărește în inimile fraților lui necesitatea de a locui împreună în pace: „Căci scama ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău; ci căutați totdeauna să faceți bine atât între voi, cât și față de toți”. 1 Tesaloniceni 5:13,15.

Dacă în grupele voastre de frați găsiți ambi-

țioși cari vreau să batvie repede, cari pricinuiască ceartă și confuziune și arată spiritul egoismului, atunci să știți ca unii ca aceștia nu aparțin cetii templului. Nu vă lasați atrași de ei într-o ceartă de vorbe, nu le întoarceți rău pentru rău, ci urmați sfatul apostolului și feriți-vă de ei. Rămășița credincioasă trebuie să fie în tot timpul în pace unii cu alții, trebuie să fie umplută de bucuria Domnului și să o arate prin aceea că împlineste cu zel privilegiile dăruite ei de Domnul și obligațiunile cari i-au fost impuse. În clasa templului domnește acum unitate, și cei ce nu arată acest spirit al armoniei și al unității dovedesc prin aceasta că se află în afară de templu. Prezentul este timpul când unșii Domnului pot cânta într-adevăr: „Iacă, cât de frumos și cât de plăcut este, când frații lectuiesc în mire!” (Psalm 135:4; trad. Dr. N. Nitzulescu). Unșii vor merge înainte cu mintea trează și cu încredere deplină, așteptând cu bucurie justificarea apropiată a numelui lui Iehova.

Intrebări pentru studiu.

Alin. 3, 4. Ce binecuvântare dela Domnul prin apostol se găsește în II Tesaloniceni 1:6-9? Arată cine sunt cei ce nu cumose pe Dumnezeu și cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Christos și arată motivul pentru această neștiință și neascultare.

Alin. 5. Arată ce nimerit se potrivește 1 Impărați 2:6,9 ca tablou profetic la timpul de acum.

Alin. 6,7. La ce timp și situație se refereste Deuteronomul 29:19,20? Arată cu ajutorul scripturilor respective că această prăpădenie este justificată.

Alin. 8-15. „Atunci o prăpădenie neașteptată va veni”. Pe cine și cum? Pentruce, după cum este prezis în profeția lui Ieremia („Ziua Domnului”, partea II-a), (14:15-15; 12:12,15; 25:10-15) și în scripturi înrudite?

Alin. 14-16. Explică declarația că prăpădenia apropiată va veni peste ei „ca durerile nașterii peste femeia însărcinată”.

Alin. 17-19. Din ce constă desclărea între necazul și spaima amintite aici și „necazul lui Iacob”? dovedește prin scripturi că este vorba de două lucruri diferite.

Alin. 20, 21. Arată motivul pentruce i s'a permis Diavolului să lucreze atât de mult timp pe pământ. De ce instrumente s'a servit cu ocazia aceasta și în ce scop?

Alin. 22, 25. Aplică Psalmul 110:1 și arată cu ajutorul scripturilor și faptelor că timpul așteptării a ajuns la sfârșit. Explică pentruce au venit de atunci încoace suferințe mai mari peste popor.

Alin. 24-26. Arată că prescurtarea zilelor de mare necaz s'a făcut fără îndoială „din pricina celor aleși”.

Alin. 27-29. Când și cum se va începe manifestarea finală a mâniei lui Dumnezeu? Cum dă Domnul aleșilor lui această luminire dinainte? Ce este după aceea privilegiul și datoria lor?

Alin. 30. Prin ce exemple este explicat în ziua de astăzi 1 Ioan 1:5-7?

Alin. 31, 32. Peste cine a venit ziua Domnului „ca un hoț noaptea”? Arată că în aceasta zi se arată două clase diferite, și pentruce.

Alin. 33. Cum descrie Sfânta Scriptură poziținea și starea acelor cari sunt în întuneric?

Alin. 54-56. Aplică următoarele scrieri: a) 1 Tesaloniceni 5:6-10; b) 1 Tesaloniceni 5:7; și c) Isaia 60:12 și Matei 13:45.

Alin. 57-58. „Dar noi, cum sintem în ai zilei, să fim treji”. Ce înseamnă aceasta? Ce se înțelege sub cuvintele „să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei”? „Și să avem drept coif nădejdea mântuirii”?

Alin. 59. Cui se aplică 1 Tesaloniceni 5:9, 10, și cum? („Ziua Domnului”, partea II-a).

Alin. 40-41. Cum își îndeplinește scopul în timpul prezent avertismentul apostolului din 1 Tesaloniceni 4:18 și 5:11?

Alin. 42-45. Arată ce potrivit cu timpul este astăzi 1 Tesaloniceni 5:13, 15.

(W. T. din 1 Aprilie 1936).

SĂRBĂTORI

PARTEA I-a

„Să prăznuiești sărbătoarea corturilor șapte zile, după ce îți vei strânge roadele din arie și din teasc”.
Deuteronomul 16:13.

În 23 Februarie 1936 s'a întâmplat pentru întâia dată, după cât ne este cunoscut, că o adunare generală a poporului lui Iehova, care se intrunise în diferite părți ale oământului, a putut fi servită în același timp de către un singur cuvântător. Cu această ocazie președintele Societății a vorbit la o adunare mare în Los Angeles, California, și cuvântarea lui a fost transmisă în același moment prin radio și prin legătură telefonică la grupe mari care se adunaseră în multe locuri în America, Mexic, Canada, Marea-Britanie, pe continentul european și în alte locuri. Textul cuvântării este redat în cele ce urmează. La sfârșitul cuvântării mulți auditori adunați au adoptat cu unanimitate declarațiunea care apare la sfârșitul acestui articol. Imediat după aceea au venit dela grupele adunate consimțământuri trimise prin cablu și telegraf, cari dovedesc că cuvântarea și rezoluțiunea a fost auzită clar și cu entuziasm. A fost o sărbătoare plină de bucurie la care au luat parte atât de mulți din poporul lui Dumnezeu, și toată slava și onoarea i se cuvin lui Iehova. Toate acestea vorbesc într'un mod convingător despre acțiunea unită a cossacraților Domnului în marșul lor hotărât înainte pentru a face cunoscut mesajul împărăției.

IEHOVA a poruncit ca Izraeliții să fie în decursul anului trei sărbători mari, și fiecare din aceste sărbători a trebuit să fie prăznuită în cinstea lui Iehova. Aceasta arată că aceste trei sărbători sunt legate într'un chip direct și deosebit cu justificarea numelui lui Iehova. Cele trei sărbători sunt numite de Domnul în felul următor: „Sărbătoarea azimilor” sau Paștile, „sărbătoarea secerișului” numită și Rusalii, și „sărbătoarea străngerii roadelor”, adică „sărbătoarea corturilor”. De trei ori pe an, să prăznuiești sărbători în cinstea Mea. Să ții sărbătoarea azimilor: timp de șapte zile, la vremea hotărâtă, în luna spicelor, să mănânci azimii, cum ți-am poruncit; căci în luna aceasta ai ieșit din Egipt; și să nu vii cu mâinile goale înaintea Mea. Să ții sărbătoarea secerișului, a celor dintâi roade din munca ta, din ceace vei sămăna pe câmp; și să ții sărbătoarea străngerii roadelor, la sfârșitul anului, când vei strânge de pe câmp rodul muncii tale. — Exodul 23:14-16.

² Paștile a mearc începutul anului: Rusaliele au fost la cincizeci de zile după prima zi care a urmat după sabbatul de după Paști; și Rusaliele de asemenea au fost un sabbat pentru Izrael; iar sărbătoarea corturilor s'a început în ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, și cu aceasta s'au terminat sărbătorile deosebite ale anului. Deoarece Iehova a poruncit poporului lui Izrael să prăznuiască aceste trei sărbători, se ridică întrebarea: Are Izraelul spiritual, cu deosebire rămășița, ceva de a face în mod direct cu aceste trei sărbători? — Exodul 24:18, 22; Leviticul 23:6, 10, 34.

³ Iehova fixase în mod deosebit timp

pentru ținearea fiecărei din aceste trei sărbători. Timpul a fost totdeauna același: Primul loc a fost Silo. (Iosua 18:1). Mai târziu a fost hotărât Ierusalimul ca locul unde au trebuit să se țină aceste sărbători. Aceste sărbători au fost legate în mod direct cu timpul secerișului lui Izrael. Paștile au fost prăznuite în ziua a patrusprezecea a lunii a șaptea, adică a lunii celei dintâi. Sărbătoarea azimilor a urmat imediat după aceea. La această sărbătoare marele preot a adus un snop din primul grâu sau orz copt și l-a legănat înaintea lui Iehova într'o parte și într'alta pentruca să fie primit de el ca jertfă a poporului. (Leviticul 23:9-12). În ziua cincizecea de după aceea, înainte de începutul „sărbătorii săptămânilor” care mai târziu a fost cunoscută ca Rusalii, marele preot a legănat deună până într'o parte și într'alta făcute din grâu de pargă și coapte cu aluat, ca cele dintâi roade și ca prinos al poporului. Aceasta a fost numită „sărbătoarea secerișului, a celor dintâi roade din munca ta”. (Exodul 23:16, Leviticul 23:17). Timpul fixat pentru sărbătoarea corturilor a fost la sfârșitul anului” când s'a strâns roade de pe câmp, și este numită „sărbătoarea străngerii roadelor”. Vorbește copiilor lui Izrael și spune-le: „În a cincisprezecea zi a acestei a șaptea luni, va fi sărbătoarea corturilor, în cinstea Domnului, timp de șapte zile”. — Leviticul 23:34.

⁴ Iehova a dat poporului lui Izrael prin gura servului său Moise porunci cu privire la toate aceste trei sărbători. Moise a fost un tip al lui Christos Isus, și Christos este legat în mod direct cu aceste

cari sunt în Christos sunt de asemenea legați în mod direct cu ele. Paștile au fost instituite în Egipt când mielul de Paști a fost junghiat și mâncat. Aceasta s'a împlinit prin jertfa lui Christos Isus în timpul când a instituit sărbătoarea spre aducere aminte de moartea sa și spre aducere aminte și spre justificarea numelui lui Iehova. După porunca Domnului poporul său a ținut această sărbătoare și o mai ține și acum. Domnul a venit acum la templul său și a adunat pe poporul său la sine. Cu bucurie beau vinul nou cu Domnul în împărăția sa, și așa prăznuiesc sărbătoarea Paștilor sau sărbătoarea aducerii aminte.

⁶ După profesia lui Ioel Rusalile marchează timpul coboririi spiritului sfânt. După cum este raportat în capitolul al doilea al Faptelor Apostolilor, spiritul lui Dumnezeu a fost vărsat mai întâiu pe apostoli. Aceasta corespunde aceluiaș timp când spiritul Domnului a venit peste Chedeon și el a sunat din trâmbiță. (Judecătorii 6:34). A doua împlinire a profetiei lui Ioel despre vărsarea spiritului sfânt s'a început în anul 1922 după cum arată multe dovezi existente. (Vezi „Justificare”, volumul I, pagina 57, în englezește). Data Rusalilor corespunde de asemenea și punctului culminant al cărții Rut, și anume că clasa Rut s'a împărțit de cunoștința adevărului. Împlinirea mai mare a vărsării spiritului sfânt marchează un timp de mare bucurie între poporul lui Dumnezeu de pe pământ. După cuvintele profetului cei unși cântă: „Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!” — Psalm 118:24.

Sărbătoarea Paștilor și Rusalile stau în legătură directă cu legământul cel nou. Incheierea legământului celui nou a fost marcată prin moartea lui Isus, a mielului de Paști antitipic. Inaugurarea legământului celui nou este marcată prin vărsarea mai mare a spiritului sfânt. (Faptele Apostolilor 2:16—18). Poporul Domnului de pe pământ a înțeles și a priceput cu deosebire dela această vărsare a spiritului sfânt că timpul bucuriei a sosit, deoarece se bucură de privilegiul de a bea cu Domnul vinul nou în împărăție și de a intra în bucuria lui. Aceasta este o sărbătoare de bucurie prăznuită în cinstea Domnului după cum este scris: „Bucurați-vă, ceruri, și voi cari locuiți în ceruri!” (Apocalips 12:12). Dela vărsarea spiritului sfânt rămasă a înțeles și a apreciat faptul că lucrarea Domnului Isus este justificarea numelui lui Iehova. Dela venirea lui la templu și dela adunarea celor credincioși ai săi la sine aceștia au intrat în bucuria Domnului și au privilegiul să ieie parte la justificarea numelui lui Iehova. Ei au câștigat și înțelegerea despre scriptura: „Bucuria Domnului este țaria voastră”. — Neemia 8:10.

În trecut ni s'a spus că legănarea într-o parte și într-alta a celor două pâni coapte cu aluat la Rusalii a simbolizat două clase spirituale, consacrate Domnului, și anume „turma mică” și „mulțimea mare de oameni”, care au în amândouă clase spirituale. Acum vedem însă că aceasta nu poate să fie adevărat, deoarece Dumnezeu n'are două

clase spirituale, una credincioasă și una numai pe jumătate credincioasă. Faptele bine cunoscute acum sprijinesc după cât se pare concluziunea că legănarea într-o parte și într-alta a celor două pâni la Rusalii reprezintă o despărțire între aceia cari susțin a servi pe Dumnezeu. La prima vărsare a spiritului sfânt au locuit mulți oameni evlavioși, precum și evlavioși prefăcuți în Ierusalim. O parte din ei au fost uimiți despre ceea ce vedeau, iar alții își băteau joc. (Faptele Apostolilor 2:5—15). Atunci se făcuse o ruptură în Ierusalim între ei, și aceasta a pricinuit cuvintele lui Petru cu privire la împlinirea profetiei lui Ioel. „Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați”. (Faptele Apostolilor 2:41). Din aceasta trebuie să se deducă că cei ce n'au primit bucurios propovăduirea lui i s'au împotrivit. La Paști nu s'a putut întrebuița numai pâne nedospită, în timp ce cele două pâni legănate într-o parte și într-alta de marele preot au fost coapte cu aluat. Fiind aluatul un simbol al imperfecțiunii și al păcatului, aluatul din cele două pâni reprezintă în simbol fără îndoială că jertfa pentru popor nu va fi fără pată, ci că toți vor fi până la un anumit grad înținați de lume; însă după ce cei prezentați Domnului vor fi primit lumină dela el, va fi răspunderea lor să se curățească ei înșiși prin despărțire completă de organizațiunea lui Satan. Aceasta este tocmai aceea ce îi este poruncit rămasitei să facă. Aceasta adevărate concluziunea că cele două pâni legănate de preot la Rusalii într-o parte și într-alta reprezintă despărțirea celor primiți de Domnul de către cei lepădați de el.

⁸ A doua vărsare a spiritului sfânt a descoperit fără îndoială două clase de persoane, cari amândouă au fost prezentate înaintea lui când a apărut Domnul în templu și a început cu judecata la casa lui Dumnezeu. (Maleahi 3:1—5; 1 Petru 4:17). O clasă se compune din cei aprobați pe cari Domnul i-a numit „robii credincioși și înțelepți” și cărora le-a încredințat interesele împărăției sale pe pământ. Cealaltă clasă nu este aprobată și a fost numită de Domnul „robii răi”. Amândouă clasele au susținut a fi sincere când au apărut înaintea Domnului în templu; însă Domnul a descoperit pe cei egoiști și a arătat că au fost mânai de egoism și prin urmare n'au fost devotați cu totul Domnului Iehova și împărăției sale. Cuvintele apostolului din 1 Corinteni 5:1—3 sprijinesc pe deplin aceste cuvinte, și de aceea slătuiește apostolul pe cei sinceri să nu aibă nimic de-a face cu cei nesinceri cari continuă să facă compromisuri cu organizațiunea lui Satan. Cele două pâni arată așa dar că o clasă a fost lepădată de Domnul iar cealaltă clasă a fost primită. Sărbătoarea Paștilor și cea a Rusalilor sunt mărginite fără îndoială la aspirații de drept la împărăție. Ce se poate spune despre sărbătoarea corturilor?

⁹ În acelaș timp a poruncit Iehova poporului său ales să fie cele trei săbători amintite mai sus. Mulți ani s'a parut a se înțelege că sărbătorile corturilor, care a trebuit prăznuite în anștin, se refereste exclusiv la domnia milenară a lui Christos și ea de aceea biserică sau adunarea Domnu

lui n'are nimic de-a face cu atâta timp cât este pe pământ. Acum se naște în cele trei zile : Preumbrește oare sărbătoarea corturilor, într-adevăr lucruri care trebuie să se întâmple în decursul domniei de o mie de ani a lui Christos, sau nu cumva se începe împlinirea în timpul când rămășița este încă pe pământ și-și îndeplinește serviciul aici? Dacă sărbătoarea corturilor are o împlinire antitipică în timpul prezent, atunci putem aștepta în mod sigur că Domnul va descoperi acest fapt poporului său. Acum vor fi prezentate scripturi și fapte în scopul de a arăta că sărbătoarea corturilor se referă în mod direct la rămășița și la „multimea mare de oameni”, și că sărbătoarea antitipică se împlinește în timpul prezent.

¹¹ De ce să concludem că Iehova a poruncit poporului său de legământ Izraeliților să prăznuiască sărbătoarea corturilor numai pentru a să arate prin aceasta ce se va întâmpla în decursul domniei de o mie de ani? Declarația pozitivă a Scripturii este: „Și tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentru a prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde”. (Romani 15:4). Mai departe: „Aceste lucruri li s'au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste cari au venit sfârșiturile veacurilor”. (1 Corinteni 10:11). Pavel mărginește așa dar aceste lucruri la clasa la care a aparținut el însuși, prin urmare la adunare. Sfânta Scriptură a fost dată de Domnul în mila sa spre folosul oamenilor cari trăiesc în decursul timpului permisiunii răului când celui rău i se permite să-și continue lucrarea; și Sfânta Scriptură a fost dată pentru ca omul lui Dumnezeu să fie învățat și să fie cu totul destoinic pentru orice lucrare bună”. (2 Timotei 3:16,17). Justificarea numelui lui Iehova este chestiunea cea mai importantă dintre toate, și împărăția lui Dumnezeu este aceea care are de-a face în mod deosebit cu justificarea numelui său. Diavolul a ridicat chestiunea de controversă cu privire la supremația lui Iehova, și această chestiune de controversă va fi decisă prin nimicirea Diavolului și a organizației sale, și această lucrare trebuie împlinită și va fi împlinită înainte de a se începe domnia de o mie de ani a regenerării. Iehova și-a făcut mai întâiu cunoscut scopul de a naște prin „femeia” sau organizația lui o sămânță dreaptă, și că această sămânță a organizației sale va nimici sămânța șarpelui. Sămânța este născută. Apoi urmează profetia scrisă de Iuda (versetele 14 și 15) despre scopul lui Iehova de a-și îndeplini judecata prin Christos Iesus. Înainte de a fi executat această judecată, după cum arată Scriptura, nu numai „turma mică” de oi care este condusă de Christos Iesus va veni la el, ci el va strânge și pe „alte oi”. Turma din urmă este „multimea mare de oameni”. Iehova a făcut cunoscut lui Avraam scopul său în aceste cuvinte: „Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema”. (Geneza 12:3). Din alte scripturi reiese clar că această hotărâre a lui Iehova atunci va fi îndeplinită când Christos Iesus este în templu ca să fie judecat și

anume în ziua lui Iehova și nu la sfârșitul domniei de o mie de ani. (Matei 25:31—46). Profețiile cu privire la judecată s'au împlinit fără îndoială și se aplică la timpul când Iehova se scoală ca să-și facă cunoscut numele peste întreg pământul și să-l justifice prin marele său braț drept, justificatorul lui, Christos Iesus.

¹² Sfânta Scriptură nu de aceea a fost scrisă pentru a arăta numai cum pot dobândi unii oameni viața cerească. E drept că ea vorbește de această speranță prin Christos Iesus aceluia cari sunt chemați și aleși și se dovedesc credincioși; scopul cel mai de seamă este însă alegerea unui popor pentru numele lui Iehova; aceasta are de-a face cu justificarea numelui său, și după ce-acești aleși și-au dovedit neprihănirea Dumnezeu le dăruiește un loc în cer. Cei aleși din lume pentru numele lui Iehova sunt mai întâiu probați, trebuie să-și păzească neprihănirea și să primească aprobarea lui Dumnezeu înainte de a li se da o moștenire cerească. Pare a fi sigur că împlinirea profesiilor, inclusiv cele ce se referă la sărbătoarea corturilor, are de-a face cu adunarea lui Dumnezeu cu deosebire cu rămășița și cu cei legați în mod strâns cu rămășița, și anume în decursul timpului în care se face o lucrare deosebită de către Domnul Iesus în templul lui Iehova.

S e m n e.

¹³ Cercetarea anumitor semne ale tipului ne va pune în stare să constatăm dacă în experiențele rămășiței se poate vedea acum o împlinire a sărbătorii corturilor sau nu. Sărbătoarea corturilor a fost după cum spune Sfânta Scriptură sărbătoarea lui Iehova și aceasta arată că acel timp de sărbătoare a preumbrit justificarea numelui lui Iehova. Perunța respectivă așa după cum este scrisă în legea lui Dumnezeu este: „In a cinci sprezecea zi a lunii acesteia a șaptea, când veți strânge rodurile țării, să prăznuți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile: cea dintâi zi să fie o zi de odihnă, și a opta să fie tot o zi de odihnă”. (Leviticul 23:39). Prin aceasta se arată că atât prima cât și ultima zi a fost o zi de sabbat. Sărbătoarea a fost prăznuită în mijlocul lunii a șaptea în timpul când au fost strânse rodurile de aceea a fost numită „sărbătoarea strănerii roadelor”. (Exodul 23:16). Aceasta a fost un timp de bucurie înaintea Domnului, și poporul și-a adus aminte de aceea că Iehova este izvorul a toată viața și a tuturor bucuriilor sale. Ei au trebuit să mănânce și să beie în această sărbătoare și să se bucure înaintea Domnului.

¹⁴ Bucuria cu deosebire atunci a fost accentuată când o parte a prizonierilor s'a întors acasă din Babilon. În timpul captivității lor n'au ținut sărbătoarea corturilor. Când Neemia și ceilalți cari au fost cu el s'au întors acasă, au găsit pe popor plângând deoarece a aflat că legea lui Dumnezeu le-a poruncit să ție sărbătoarea corturilor, ceea ce ei au neglijat să facă. Atunci s'au făcut prețzături de a prăznuți sărbătoarea, și Neemia a zis poporului: „Duceți-vă de mâncare și de băutură și

și beți, băuturi dulci... căci ziua aceasta este închinată Domnului nostru; nu vă mâlniți, căci bucuria Domnului este taria voastră". — Neemia 8:9,10.

¹⁴ Două semne deosebite ale sărbătorii corturilor sunt bătutele la ochi, și anume: 1) pe poporul lui I s'a poruncit să locuiască în corturi în decursul celor șapte zile ale sărbătorii, și 2) că începând cu prima zi au trebuit să fie jertfiți treisprezece tauri tineri și în fiecare din zilele de sărbătoare următoare unul mai puțin, în ziua a șaptea încheind cu șapte tauri. Cu toți au fost jertfiți așa dar în decursul aceluși timp șaptezeci de tauri tineri. Ziua a opta a fost o zi de odihnă și o adunare de sărbătoare înaintea Domnului. (Numeri 29:12-35). Intreaga convocare a trebuit să aducă aminte lui Izrael de aceea că binecuvântările lor pentru aceea au venit pentru că Iehova i-a ales ca poporul său pentru: copilul său și spre onoarea numelui său.

¹⁵ Locuirea în corturi este după cât se pare semnificativă. Un cort este un loc de sedere vremelnică și cei ce locuiesc în el caută o locuință permanentă. Intreg poporul lui Dumnezeu, atât clasa spirituală cât și cea omenească, a fost adus pe partea Domnului în decursul timpului când Satan a domnit în nelegiuire. Locuirea în corturi înseamnă așa dar după cât se pare că cei din poporul lui Dumnezeu nu sunt o parte a organizației lui Satan, ei s'au despărțit de ea: deși vremelnic trebuie să locuiască în lumea lui Satan ei totuși nu sunt o parte a ei și așteaptă un guvern statornic și drept în care locuiește dreptate. În această situație s'au aflat și Avraam și ceilalți credincioși din vechime care au stat pe partea Domnului. Despre Avraam este scris că a locuit cu Isaac și Iacob, moștenitorii împreună cu el, în corturi, deoarece au așteptat o țară care are temelii, a cărei arhitect și creator este Dumnezeu. Despre toți ceilalți pe cari îi înșiră apostolul este scris că au fost pelerini și străini pe pământ și au căutat o patrie cerească. — Ebrei 11:8-16.

¹⁶ Întocmai după cum Isus a zis: „Împărăția mea nu este din lumea aceasta”, tot așa și toți ceilalți de pe partea lui Dumnezeu nu aparțin lumii lui Satan, ei ei locuiesc aici numai în mod trecător așteptând întemeierea deplină a stăpânirii lui Dumnezeu sub Christos. Aceasta se aplică literalmente asupra „mulțimii mari de oameni” pentru că ea se desparte de organizația Diavolului și trece de partea organizației Domnului. Când Izraeliții s'au întors din captivitate și-au clădit cărări și au șezut în ele și au fost voiesi. Oamenii de bine au fost mult timp în captivitatea sau robia organizației lui Satan, și acum când privesc lumina adevărului se pun pe partea lui Iehova. În antipod ei sunt străinii într-o țară străină, așteptând întemeierea deplină a împărăției lui Dumnezeu.

¹⁷ Jertfirea celor șaptezeci de tauri tineri trebuie să aibă o însemnare importantă. Să se observe că în capitolul al zecelea al primei cărți a lui Moise sunt enumerate șaptezeci de familii ale fiilor lui Noe. „Acestea sunt familiile fiilor lui Noe, după gîja neamului lor, după neamurile lor, și din ei

au ieșit neamurile și s'au răspândit pe pământ după potop”. (Geneză 10:32). Între Iudeii din vechime a fost tradiția că cei șaptezeci de tauri jertfiți au reprezentat în mod simbolic pe cei șaptezeci de familii ale pământului amintite în scriptura de mai sus. Istoria Iudeilor raportează despre anumite alte lucruri cari s'au întâmplat în legătură cu sărbătoarea. Templul a fost luminat sărbătorește și în fiecare zi s'a scos apă din lacul Siloam și a fost adusă la altarul templului unde a fost primită cu sunet de trâmbițe, și cu care ocazie poporul a repetat cuvintele profetului: „Veți secate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii”. (Iesaia 12:5). Aceste izvoare reprezintă faptul că rămășița și Ionadabii cari s'au unit în timpul din urmă cu rămășița au ajuns la o apreciere a alevării că mântuirea — reprezentată prin apă — nu vine numai de la Iehova Dumnezeu prin Christos Isus; și aceste adevăruri sunt descoperite prin Cuvântul lui Dumnezeu, izvorul mântuirii. Nici una dintre celelalte persoane de pe pământ nu recunoaște că mântuirea vine de la Iehova Dumnezeu prin Christos Isus.

¹⁸ Isus s'a adus pe sine însuși în legătură directă cu sărbătoarea corturilor, și chiar și numai aceasta arată că rămășița de pe pământ trebuie să steie în ceva relație cu aceasta, adică că „turma mică” trebuie să fie în legătură cu aceasta, și că și „alte oi”, adică „mulțimea mare de oameni”, trebuie să fie cuprinsă în ceace s'a reprezentat prin sărbătoarea corturilor. Când Isus s'a identificat pe sine ca acela care este legat cu sărbătoarea corturilor, reprezentanții religiei au încercat să-l omoare. „Și praznicul Iudeilor, praznicul zis al Corturilor, era aproape... După ce s'au suit frații lui la praznic, S'a suit și El dar nu pe față, ci cam pe ascuns. Iudeii îl căutau în timpul praznicului, și ziceau: „Unde este?” — Ioan 7:2,10,11.

¹⁹ Isus a trimis pe ucenicii lui înainte și el însuși s'a suit pe ascuns. Când însă sărbătoarea a fost în toial ei, el a apărut în templu și a învățat: „Pe la jumătatea praznicului, Isus s'a suit la Templu, și învăța neodul”. (Versetul 14). Reprezentanții religiei au văzut cum a stat Isus acolo și a explicat Cuvântul lui Dumnezeu, și ei au zis despre Isus: „Cum are omul acesta învățătura, căci n'a învățat niciodată?” Isus le-a răspuns: „Învățătura Mea nu este a mea, ci a Celui ce M'a trimis pe Mine. Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc de la Mine”. — Ioan 7:15-17.

²⁰ Aceasta corespunde timpului prezent. Când martorii lui Iehova stau în locurile publice și explică adevărul, preoțimea zice despre ei: „Cum pot să știe ceva acești oameni deoarece ei n'au cercetat niciodată un seminar teologic?” Isus a continuat atunci să vestească adevărul cu îndrăzneală, și în același chip vestește și urmașii lui credincioși fără frică adevărul fără să fie seamă de împotrivire. Când s'a apropiat slășitul sărbătorii și Isus a vestit mai departe cu îndrăzneală adevărul, s'a născut o desbinare între ascultătorii lui. În timp ce alții au umblat să-și iele viața: „În ziua de

pe urmă, care ei
Isus a statut în j
tează cineva, să
de în Mine, din ...
vie, cum zice Scriptura: „Unii din noroi, care au
auzit aceste cuvinte, ziceau: „Acesta este cu ade-
vărat Proorocul”. (Ioan 7:57,58,40). Probabil că în
ziua a opta sau în timpul adunării de sărbătoare
sfinte a vorbit Isus în felul următor în prezența și
înaintea urechilor reprezentanților religiei: „Isus
le-a vorbit din nou, și a zis: „Eu sunt Lumina lu-
mii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în
întunec, ci va avea lumina vieții”. (Ioan 8:12).

²¹ La sărbătoarea corturilor s'a întâmplat că I-
sus a arătat deosebirea clară dintre reprezentan-
ții religiei, cărora le-a spus pe față că au fost pe
partea Diavolului, și oamenii cu inima sinceră cari
au luat atitudine pentru Isus. „Voi sunteți de jos”,
le-a zis El: „Eu sunt de sus; voi sunteți din lumea
aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta. De aceea
v'am spus că veți muri în păcatele voastre; căci,
dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele
voastre”. (Ioan 8:23,24). Reprezentanții religiei nu
numai că au lepădat pe Isus, ci mai mult, au cău-
tat să-l omoare. Mulți însă din poporul de rând
au crezut în el: „Și a zis Iudeilor, cari crezuseră
în El: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în
adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și a-
devărul vă va face slobozi”. Deci, dacă Fiul vă
face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi”. — Ioan
8:31,32,36.

²² Aceasta este singura întâmplare descoperită
de darea de seamă când Isus a învățat în legătura
cu sărbătoarea corturilor. Prin faptul că s'a ad-
dus în legătură cu sărbătoarea corturilor dovedește
definitiv că a implinit tipul în mic, și că implini-
rea în mare trebuie să se înceapă în timp ce rămă-
șița membrilor trupului său este pe, pământ, și
anume când Christos Isus ține judecată în tem-
plu. Ceeace a făcut Isus cu ocazia sărbătorii cor-
turilor când a fost pe pământ găsește o asemănare
în lucrurile cari s'au întâmplat dela venirea lui în
templu. Isus ca însărcinatul Tatălui său a strigat
în ziua din urmă a sărbătorii corturilor cu curaj
oamenilor. Dela venirea lui la templu ca însărci-
natul lui Iehova strigă nașionilor să tacă și să deie
ascultare la ceea ce ate de zis: „Domnul este în
Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înain-
tea Lui!” (Ilaabacue 2:20). La sărbătoarea cor-
turilor Isus a zis reprezentanților religiei că au fost
dela Diavolul. În aceste zile din urmă rămășița,
ca martorii lui credincioși și lucrând la porunca
lui, dau avertisment reprezentanților religiei, atră-
gând atențiunea asupra faptului că aceștia pân-
găresc numele lui Iehova și sunt instrumente prin-
cipale ale Diavolului de pe pământ. În ziua din
urmă a sărbătorii Isus a adresat o invitație popo-
lului și a zis: „Dacă însetează cineva, să vină la
Mine; și să bea” și să trăiască. — Ioan 7:37,38.

²³ Dela venirea Domnului Isus în templu cu pu-
tere și mărire zice: „Eu sunt... Luceafărul strălu-
citor de dimineață”. „și cine aude, să zică: „Vino”
El poruncește membrilor trupului lui, rămășiței de
pe pământ, să se unească în această proclamați-

une. Afară de aceasta strigă oamenilor de bine din
popor să primească vestea bună sau proclamați-
nea și să o spună și altora, după cum este scris:
„și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude, să
zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete, să vină; cine
vrea, să ia apa vieții fără plată!” — Apocalips
22:17.

²⁴ Sfânta Scriptură și faptele existente în legă-
tura cu aceasta arată că împlinirea mare antilipi-
că a sărbătorii corturilor s'a început. Acesta este
timpul când Christos Isus desparte pe națiuni una
de alta și arată limpede că există două clase deo-
sebite în mod clar: una împotriva lui și împotri-
va lui Iehova, și cealaltă pentru el și pentru Ie-
hova, și că toți cari doresc să trăiască trebuie să se
facă cunoscuți ca unii cari au luat loc de partea
lui Iehova și a împărăției sale.

Finici.

²⁵ Un alt semn însemnat al prăznuirii sărbăto-
rii corturilor au fost ramurile de finici pe cari po-
porul a trebuit să le ieie în prima zi a sărbătorii și
să le întrebuințeze în tot timpul cât a durat săr-
bătoarea. (Leviticul 23:40,41). Sunt amintite și ra-
muri de alți arbori, însă ramurile de finici sunt
amintite în chip deosebit. Mișcarea ramurilor de
finici a trebuit să se facă cu bucurie înaintea Dom-
nului, și aceasta a trebuit să exprime recunoaște-
rea poporului că Iehova Dumnezeu a fost libera-
torul lor de puterea lui Satan și este mântuitorul
lor. Intregă priveliștea a indicat justificarea nu-
melui lui Iehova, și a fost un tablou al bucuriei
în el ca cel suprem și sfânt. Iehova a poruncit po-
porului să țină această sărbătoare ca să-l recu-
noască în felul acesta ca salvatorul și liberatorul
lui, „pentruca urmașii voștri să știe că eu Iehova
sunt Dumnezeul vostru”. (Leviticul 23:43). Faptul
că în legătură cu sărbătoarea corturilor sunt amin-
tite în mod deosebit ramuri de finici arată că ele
au fost întrebuințate în mod simbolic ca să pre-
umbresc un lucru mai mare care a trebuit să se
întâmple în viitor.

²⁶ Cei unsprezece ucenici credincioși ai lui Isus
l-au recunoscut ca pe Christosul și l-au urmat cu
bucurie. Mai târziu când a intrat călare în Ierusa-
lim ca să se prezinte pe sine ca rege, poporul de
rând l-a întâmpinat și au legănat ramurile lor de
finici într-o parte și într-alta și au strigat spre o-
noarea lui și spre lauda lui Iehova. Cu ocazia pri-
mei vărsări a spiritului sfânt la Rusalii ucenicii cei
credincioși s'au bucurat recunoscând că Christos
Isus este Regele proslăvit al lui Iehova pe care l-a
înviat și l-a ridicat în cer. În anul 1922 cu ocazia
vărsării a dona a spiritului sfânt, ceata servului
credincios a recunoscut prezența lui Christos Isus
în templu și bucuria lor a fost mare. Punctul este
că recunoașterea sosirii Regelui este cauza bucu-
rii. Din 1922 încoace alții cari nu aparțin rămă-
șiței dar cari sunt binevoitori față de Dumnezeu
au recunoscut pe Christos Isus ca Regele, Salva-
torul și Liberatorul și se bucură.

²⁷ Finicii trebuie întrebuințate în legătură cu săr-
bătoarea corturilor. Afară de rămășița sunt repre-

zentafi în mod vădit și alții cum întrebuințează ramurile de finici. Prin întrebuințarea ramurilor de finici cei ce le întrebuințează zic în simbol: „Noi strigăm mântuirea războinicului și biruitorului nostru glorios, Liberatorului și Mântuitorului nostru”. Că ramurile de finic fac cunoscut cu deosebire pe „mulțimea mare de oameni” reiese din darea de seamă din Apocalips 7:9. La un timp oarecare după vărsarea a doua a spiritului sfânt și nu înainte de 1935 a fost recunoscută de rămășița de pe pământ însemnarea adevărată a mulțimii mari de oameni. Despre mulțimea mare de oameni este scris: „După aceasta am privit, și iată o mulțime mare de oameni, pe care nimeni n'ar fi putut-o număra din toate semințiile, și neamurile, și popoarele și limbile, stătea înaintea tronului și înaintea Mielului în haine albe și cu ramuri de finic în mâinile lor”. (Apocalips 7:9; Noul Testament tradus de episcopul Nicodem). Aceasta arată cum vede rămășița o clasă de persoane deosebită de ea care vine din toate națiunile și recunoaște singurul nume prin care pot fi mântuiți oamenii. Această clasă este mulțimea mare de oameni. Descrierea mulțimii mari de oameni dată mai sus se potrivește exact la profecția despre ramurile de finici cari au fost întrebuințate la sărbătoarea tipică a corturilor.

²⁸ Sărbătoarea corturilor a fost numită și „sărbătoarea strănerii roadelor, la sfârșitul anului, când vei strânge depe câmp rodul muncii tale”. (Exodul 23:16). Isus a zis că va aduna sau va strânge la sine și „alte oi”, și aceștia sunt Ionadabii sau mulțimea mare de oameni. Această clasă este strânsă la sfârșitul anului antitipic și după adunarea clasei spirituale în templu. Acești oameni de bine sunt adunați la Domnul și devin o parte a turmei sau organizațiunii sale. Când Moise din ordinul lui Iehova a învățat pe Izraeliți în Moab, le-a poruncit: „La fiecare șapte ani, pe vremea anului iertării, la sărbătoarea corturilor... să strângi poporul, bărbații, femeile, copiii și străinul care va fi în cetățile tale, ca să audă, și să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, să păzească și să împlinescă toate cuvintele legii aceștia”. — Deuteronomul 31:10—12.

²⁹ După porunca această poporul lui Dumnezeu a trebuit să adune înaintea Domnului pe toți bărbații și femeile și copiii și pe străinii din cetățile lui cari au fost binevoitori. Aceasta arată o legătură directă a clasei spirituale, adică a rămășiței, cu „alte oi” pe cari mai marele Moise le strânge la sine la sfârșitul anului. (Ioan 10:16). Domnul Isus se serveste do unșii lui pentru a proclama „Evanghelia această a împărăției” ca să adune prin această „alte oi”, și această strângere trebuie să se facă înainte de Armaghedon.

³⁰ Cei care locuiesc în corturi ce-acee în m... : Noi nu aparținem la lumer... prezent ne aflăm într-o locu... așteptăm însă cu încredere că domnia lui Christos Isus va fi întemeiată pe întreg pământul. Luarea și întrebuințarea ramurilor de finici arată că ei recunosc că toată ocrotirea lor vine de la Iehova Dumnezeu și Christos Isus, și că ei numai acestora le atribuie mântuirea. Ei salută pe Iehova și pe Christos ca Salvatorul, Liberatorul și Biruitorul.

(Urmeaza)

Intrebări pentru studiu.

Alin. 1—5. Ce sărbători a poruncit Iehova Izraeliților să țină, și când și unde au trebuit prăznuite? Ce-a fost scopul acelor sărbători?

Alin. 4—6. Ce înseamnă faptul că Iehova a dat porunca sa prin gura lui Moise despre toate aceste trei sărbători? Când și cum au fost instituite Paștile, când și cum au fost împlinite? Rusaliile? Cum sunt legate amândouă aceste două sărbători cu legământul cel nou?

Alin. 7, 8. Explică legănarea într-o parte și într-alta a celor două pâini coapte cu aluat cari au fost prezentate la Rusalii, și ce s'a reprezentat prin aceasta în mod profetic?

Alin. 9—11. Ce-a fost sărbătoarea corturilor? Pe cine privește ea, și cum este arătată aceasta? Când își găsește împlinirea?

Alin. 12—16. Arată cum anumite semne ale timpului ne pun în stare să decidem dacă sărbătoarea corturilor se împlinește acum în experiențele rămășiței, și dacă „mulțimea mare de oameni” are parte la aceasta.

Alin. 17—19. Ce s'a arătat după cât se pare dinainte a) prin jertfirea celor șaptezeci de tauri cu ocazia sărbătorii corturilor? b) prin faptul, timpul și felul identificării și asocierii lui Isus însuși cu aceasta?

Alin. 20—24. Arată că ocazia descrisă în Ioan 7:2, 10, 11, 14—17 corespunde timpului prezent. Ce reiese din faptul că Isus s'a adus el însuși în legătură cu sărbătoarea corturilor? Ce asemănare cu ceace a făcut Isus se găsește în lucrurile cari s'au întâmplat de la venirea lui la templu?

Alin. 25—27. Ce reiese din faptul că în legătură cu sărbătoarea corturilor sunt amintiți în deosebi finici, că au fost întrebuințate ramuri de finici când a intrat Isus în Ierusalim ca să se prezinte ca rege, și că „mulțimea mare de oameni” este reprezentată cu finici în mâinile lor?

Alin. 28—30. Ce-a fost sărbătoarea stringerii? și ce se arată prin aceasta dinainte? Pentruce au trebuit să locuiesc toți Izraeliții în corturi? și ce-a fost însemnarea profetică a acestei cerințe?